

रोम दर्शनाची स्थापना करते - क्रमांक चौदा

ख्रिस्ताचे प्रतिबिंब आणि पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती: अखेरच्या दिवसांतील एक भविष्यवाणीपर समांतर

Jeff Pippenger
2024-09-02

संयुक्त संस्थाने पशूचे व पशूसाठी प्रतिरूप निर्माण करते, हे ओळखून देणारी भविष्यवाणीची रेषा त्या वेळी घडते, जेव्हा प्रोटेस्टंटवादाचे शिंग ख्रिस्ताचे प्रतिरूप घडवीत असते. ही घडण विशेषतः दानियेलाच्या दहाव्या अध्यायात ओळखून दिली आहे, जेव्हा दानियेल कारणीभूत आरसा "marah," दृष्टांत पाहतो. दानियेल त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे ख्रिस्ताकडे निरखून पाहतात, आणि असे करताना ते ख्रिस्ताचे चरित्र परावर्तित करतात. एक लाख चव्वेचाळीस हजार, ज्यांचे प्रतिनिधित्व दहाव्या अध्यायात दानियेल करतो, ते केवळ त्याच्या चरित्राकडे निरखून पाहतात तेव्हाच अंतःकरणात ख्रिस्ताचे प्रतिरूप घडवितात. निरखून पाहता पाहता ते परिवर्तित होतात.

पशूची प्रतिमा पशूचेच प्रतिबिंब दाखविते, आणि पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ही देवाच्या लोकांसाठी महान परीक्षा आहे, ज्याद्वारे त्यांचे अनंतकाळचे भवितव्य निश्चित होईल. जेव्हा प्रोटेस्टंट मंडळ्या युनायटेड स्टेट्सच्या सरकारावर नियंत्रण मिळवतील, तेव्हा त्या चर्च आणि राज्य यांच्या त्या व्यवस्थेची प्रतिमा निर्माण करतील जी त्या नियंत्रणाच्या रचनेची ओळख करून देते, ज्याचा वापर राजकीय पाठबळ काढून घेण्यापूर्वी पापल सत्तेने केला होता. त्याच कालखंडात ख्रिस्ताची प्रतिमा त्याच्या अंतिम दिवसांतील लोकांमध्ये उत्पन्न केली जाईल. तरीही, दानियेलाबरोबर असे काही होते की ज्यांनी दर्शन पाहिले नाही, कारण ते त्या दर्शनापासून पळून गेले. परीक्षेच्या काळात आपल्या आत ख्रिस्ताची प्रतिमा घडू देण्यास नकार देऊन त्यांनी पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या परीक्षेत अपयश पत्करले.

प्रतिबिंबाच्या आध्यात्मिक तत्त्वाची सिद्धी ख्रिस्ताचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या आरशात पाहून होते; आणि "marah" ही दृष्टी कारणजनक दृष्टी असल्यामुळे, आरशातील ख्रिस्ताची प्रतिमा मानवजातीमध्ये ख्रिस्ताची प्रतिमा उत्पन्न करते. प्रत्यक्ष आरसा त्यात पाहणाऱ्या मनुष्याची प्रतिमा परावर्तित करतो; परंतु या तत्त्वाच्या आध्यात्मिक अनुप्रयोगात आरशाशी संबंधित काही चल घटक असतात. जे केवळ "hearer of the word, and not a doer" असतात, ते "beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was." ते आरशाकडे पाहतात आणि त्यांना केवळ मानवताच दिसते.

दुसरा वर्ग, जो "विसरभोळा श्रोता नव्हे, तर कार्य करणारा" आहे, तो देवाचा नियम पाहतो; ते आरशात ख्रिस्ताला पाहतात. हे कार्य म्हणजे परावर्तनाच्या तत्त्वाला एक "नैसर्गिक" वास्तवता आणि एक आध्यात्मिक वास्तवता आहे, हे समजणे होय. दानियेलने "कार्य" करणाऱ्यांचे उदाहरण दाखविले आहे; कारण नवव्या आणि दहाव्या अध्यायांत त्याने ते कार्य स्पष्ट केले आहे, जे परावर्तनाच्या आध्यात्मिक तत्त्वाची निर्मिती करते.

त्या दिवसांत मी दानियेल पूर्ण तीन आठवडे शोक करीत होतो. मी रुचकर अन्न खाल्ले नाही; मांस वा द्राक्षारस माझ्या तोंडात गेला नाही; आणि पूर्ण तीन आठवडे संपेपर्यंत मी स्वतःला मुळीच अभिषेक केला नाही. दानियेल 10:1, 2.

गॅब्रिएलने दानियेलाला आठव्या अध्यायातील दर्शनाचा अंशतः अर्थ सांगितला होता, परंतु दानियेलाला ते सर्व समजले नव्हते.

आणि मी दानियेल मूर्च्छित झालो, आणि काही दिवस आजारी होतो; नंतर मी उठलो, आणि राजाची कामे करू लागलो; आणि त्या दृष्टांतामुळे मी विस्मित झालो, परंतु कोणीही तो समजला नाही. दानियेल 8:27.

बहीण व्हाइट आपल्याला सांगतात की, दानिएल नवव्या अध्यायात गॅब्रिएलने दानिएलला आपून दिलेल्या दानिएलच्या आठव्या अध्यायातील संदेशाचा अर्थ समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत होता.

“नवीन आणि अधिक सखोल उत्कटतेने, मिलरने भविष्यवाण्यांचे परीक्षण पुढे चालू ठेवले; जे आता इतके प्रचंड महत्त्वाचे आणि सर्वस्वी लक्ष वेधून घेणारे वाटत होते, त्याच्या अभ्यासासाठी तो दिवसांप्रमाणेच संपूर्ण रात्रही अर्पण करीत होता. दानियेलाच्या आठव्या अध्यायात त्याला 2300 दिवसांच्या प्रारंभबिंदूविषयी कोणताही धागा सापडला नाही; दर्शन दानियेलाला समजावून सांगण्याची आज्ञा देवदूत गॅब्रिएलला देण्यात आली होती, तरी त्याने त्याला केवळ आंशिक स्पष्टीकरणच दिले. मंडळीवर येऊ घातलेल्या भयंकर छळाचे दर्शन संदेष्ट्याच्या दृष्टीसमोर उलगडत असता, त्याची शारीरिक शक्ती क्षीण झाली. तो अधिक सहन करू शकला नाही, आणि देवदूत काही काळासाठी त्याला सोडून गेला. दानियेल ‘मूर्छित झाला, आणि कित्येक दिवस आजारी होता.’ ‘आणि त्या दर्शनामुळे मी थक्क झालो होतो,’ तो म्हणतो, ‘परंतु ते कोणालाही समजले नाही.’”

“तरी देवाने आपल्या दूतास आज्ञा केली होती: ‘या मनुष्याला दृष्टान्त समजावून सांग.’ ती आज्ञा पूर्ण झालीच पाहिजे होती. त्या आज्ञेचे पालन करून, काही काळानंतर तो देवदूत दानिएलकडे परत आला व म्हणाला: ‘तुला बुद्धी व समज देण्यासाठी मी आता आलो आहे;’ ‘म्हणून हा विषय समजून घे आणि दृष्टान्ताचा विचार कर.’ दानिएल 8:27, 16; 9:22, 23, 25-27. आठव्या अध्यायातील दृष्टान्तामध्ये एक महत्त्वाचा मुद्दा अस्पष्ट राहिला होता, तो म्हणजे काळाशी संबंधित मुद्दा—2300 दिवसांचा कालावधी; म्हणून देवदूताने आपले स्पष्टीकरण पुन्हा सुरू करताना मुख्यत्वे काळाच्या विषयावरच विवेचन केले.” The Great Controversy, 325.

दहाव्या अध्यायात आपणास कळविण्यात येते की दानियेलास “दर्शन” आणि “गोष्ट” यांचे आकलन होते; परंतु दानियेलास अधिक प्रकाश हवा होता, म्हणून त्या आकलनाचा शोध घेण्यासाठी त्याने आपले मन लावले आणि एकवीस दिवस उपवास केला. असे करताना तो शेवटच्या दिवसांतील त्यांच्याचे प्रतिनिधित्व करतो जे परावर्तनाच्या नैसर्गिक तत्त्वाद्वारे प्रतीकित केलेल्या परावर्तनाच्या आध्यात्मिक तत्त्वास समजतात. त्या आकलनाचे उदाहरण त्यांच्या कर्माद्वारे दाखविले जाते, आणि त्यांची कर्मे दानियेलाच्या रूपाने देवाच्या भविष्यसूचक वचनाचे योग्य आकलन शोधण्याचे प्रतिनिधित्व करतात. दर्शनापासून पळून गेलेल्यांचा स्पष्ट विरोधाभास असा आहे की, ते देवाच्या भविष्यसूचक वचनाचे योग्य आकलन शोधत नव्हते.

देवाच्या भविष्यवाणीपर वचनाचे सत्य, जे दानियेल समजून घेण्याची भूक बाळगत आहे असे दर्शविले आहे, ते शेवटच्या दिवसांचा प्रकाश आहे; कारण दानियेल एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिरूप आहे. म्हणून दानियेल अशा एका वर्गाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो देवाच्या भविष्यवाणीपर वचनाच्या त्या प्रकाशाला समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत आहे, जो कृपाकाल समाप्त होण्यापूर्वीच्या अंतिम परीक्षेप्रमाणे दर्शविला आहे. या संदर्भात, कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगदी आधी उघड करण्यात येणारे ते येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे; परंतु तेच ते परीक्षणही आहे, जे पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीप्रमाणे दर्शविले आहे.

पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ही पशूची प्रतिमा कशा प्रकारे विकसित होते, या प्रक्रियेची थेट ओळख करून देते. त्या वास्तवाचे योग्य निर्धारण प्रथम परीक्षेच्या मुख्य विषयाची, म्हणजे पशूची, ओळख पटविल्याशिवाय होऊ शकत नाही. प्रतिमा कशी घडविली जाते, हे प्रस्थापित करणारा व ओळख करून देणारा पशूच आहे.

“परंतु ‘पशूची प्रतिमा’ म्हणजे काय? आणि ती कशी तयार होणार? ही प्रतिमा दोन शिंगे असलेल्या पशूकडून तयार केली जाते, आणि ती त्या पशूची प्रतिमा आहे. तिलाही पशूची प्रतिमा असेच म्हटले जाते. मग ही प्रतिमा कशी आहे आणि ती कशी तयार होणार आहे, हे जाणून घेण्यासाठी आपण स्वतः त्या पशूची—म्हणजे पोपसत्तेची—वैशिष्ट्ये अभ्यासली पाहिजेत.

“जेव्हा प्रारंभीची मंडळी सुवार्तेच्या साधेपणापासून दूर जाऊन अन्यधर्मी विधी व प्रथा स्वीकारून भ्रष्ट झाली, तेव्हा तिने देवाचा आत्मा आणि सामर्थ्य गमावले; आणि लोकांच्या विवेकांवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी तिने लौकिक सत्तेचा आधार शोधला. त्याचा परिणाम म्हणजे पोपसत्ता होय—अशी एक मंडळी, जिने राज्यसत्ता आपल्या

नियंत्रणाखाली आणली आणि तिच्या स्वतःच्या हेतूंची पूर्तता करण्यासाठी तिचा उपयोग केला, विशेषतः 'विधर्मा'च्या शिक्षेसाठी. संयुक्त संस्थानांनी त्या पशूची प्रतिमा उभी करावयाची असल्यास, धार्मिक सत्तेने नागरी सरकारवर इतके नियंत्रण मिळवले पाहिजे की राज्याचा अधिकारही मंडळीने आपल्या स्वतःच्या हेतूंच्या पूर्ततेसाठी वापरला जाईल." The Great Controversy, 443.

"प्रतिमा कशी आहे आणि ती कशी घडविली जाणार आहे हे जाणून घेण्यासाठी आपण त्या पशूच्याच—पोपसत्तेच्या—लक्षणांचा अभ्यास केला पाहिजे." अखेरच्या दिवसांची परीक्षा ठरणारे, आणि कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी घडवून आणले जाणारे, दर्शन स्थापन करणारा तो पशूच आहे. दानिएलाला ते दर्शन आणि ती गोष्ट समजली.

पारसाचा राजा कुरूश याच्या तिसऱ्या वर्षी दानिएलाला, ज्याचे नाव बेल्तशस्सर असे ठेवले होते, एक गोष्ट प्रकट झाली; आणि ती गोष्ट खरी होती, पण नेमलेला काळ दीर्घ होता; आणि त्याला ती गोष्ट समजली, आणि दृष्टान्ताचे ज्ञान त्याला झाले. दानिएल 10:1.

ही दृष्टि तेवीसशे वर्षांच्या "मारेह" दर्शनाविषयी आहे. "गोष्ट" यासाठी हिब्रू शब्द "दाबार" आहे, ज्याचा अर्थ "वचन" असा होतो. हाच शब्द ("दाबार"), जो पहिल्या वचनात "गोष्ट" असा अनुवादित केला आहे, तोच नवव्या अध्यायाच्या तेवीसाव्या वचनात "विषय" असा अनुवादित केला आहे.

होय, मी प्रार्थना करीत बोलत असतानाच, प्रारंभीच्या दर्शनात मी ज्याला पाहिले होते तो मनुष्य गॅब्रिएल, वेगाने उडत येऊन, सायंकाळच्या अर्पणाच्या वेळेस मला स्पर्श करून गेला. आणि त्याने मला समज दिली, माझ्याशी बोलला, आणि म्हणाला, हे दानिएला, तुला कौशल्य व समज देण्यासाठी मी आता बाहेर पडलो आहे. तुझ्या विनंत्यांच्या आरंभीच आज्ञा निघाली, आणि ती तुला दर्शविण्यासाठी मी आलो आहे; कारण तू अत्यंत प्रिय आहेस; म्हणून हा विषय समजून घे, आणि त्या दर्शनाचा विचार कर. Daniel 9:21-23.

गॅब्रिएल दानिएलाच्या प्रार्थनेच्या प्रत्युत्तरात दानिएलाकडे येतो; आणि ती प्रार्थना त्या प्रबोधनाशी संबंधित आहे, जे दानिएलाला मिळाले होते, जेव्हा त्याला समजले की तो लेवीय पुस्तकाच्या छब्बीसाव्या अध्यायातील विखुरण्याद्वारे दर्शविलेल्या बंदिवासात आहे.

त्याच्या राज्याच्या पहिल्या वर्षी मी दानिएल ग्रंथांद्वारे त्या वर्षाची संख्या समजून घेतली, ज्यांविषयी परमेश्वराचे वचन यिर्मया संदेष्ट्याकडे आले होते, की यरुशलेमच्या उजाड अवस्थेची सत्तर वर्षे पूर्ण होतील. दानिएल ९:२.

यिर्मयाने निर्देश केलेल्या बंदिवासामुळे दानियेलाला मोशेने नोंदवलेल्या "सात काळांच्या" बंदिवासापर्यंत नेले, जो एकाचवेळी "शपथ" आणि "शाप" होता.

होय, सर्व इस्राएलाने तुझ्या नियमशास्त्राचा भंग केला आहे, अगदी दूर जाऊन, जेणेकरून त्यांनी तुझ्या वाणीचे पालन करू नये; म्हणून शाप आमच्यावर ओतला गेला आहे, आणि देवाचा सेवक मोशे यांच्या नियमशास्त्रात लिहिलेली शपथही, कारण आम्ही त्याच्याविरुद्ध पाप केले आहे. आणि त्याने आमच्याविरुद्ध, तसेच आमचा न्याय करणाऱ्या आमच्या न्यायाधीशाविरुद्ध, उच्चारलेले आपले शब्द आमच्यावर मोठे अनर्थ आणून स्थिर केले आहेत; कारण संपूर्ण आकाशाखाली यरुशलेमावर जे झाले आहे तसे कधीही झाले नाही. मोशेच्या नियमशास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे, हे सर्व अनर्थ आमच्यावर आले आहे; तरीही आम्ही परमेश्वर आमचा देव याच्यापुढे प्रार्थना केली नाही, की आम्ही आपल्या अधर्मापासून वळावे आणि तुझे सत्य समजून घ्यावे. दानियेल ९:११-१३.

यिर्मया आणि मोशे या दोन साक्षीदारांच्या साक्षीवरून, दानियेलास हे समजले की यरुशलेमावर आलेली उजाड अवस्था ही प्राचीन इस्राएलावर "ओतली गेलेली" मोशेची "शापवाणी" होती. सिस्टर व्हाईट यिर्मयाच्या साक्षीस "मंडळीसाठी साक्षी" असे संबोधतात, आणि या संदर्भात हे यिर्मयाला शेवटच्या दिवसांच्या भविष्यवाणीच्या आत्म्याशी ओळख करून देते, कारण शेवटच्या दिवसांत "मंडळीसाठी साक्षी" हेच ते आहे. यिर्मया भविष्यवाणीच्या आत्म्याचे प्रतिनिधित्व करतो आणि मोशे बायबलचे प्रतिनिधित्व करतो.

दानीएल हा शेवटच्या दिवसांतील त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे त्या दोन साक्षीदारांकडून हे समजतात की ते विखुरले गेले आहेत, आणि जे बायबल व भविष्यवाणीच्या आत्म्यापासून हे जाणतात की त्यांना जागृत केले गेले आहे; जसे दानीएलला या वस्तुस्थितीची जाणीव करून देण्यात आली होती की तो (ते) बंदिवासात होता, आणि तो बंदिवास देवाच्या भविष्यवचनी वचनात दर्शविला गेला होता.

देवाच्या शेवटच्या काळातील लोकांचा अनुभव हा दहा कुमारीकांच्या अनुभवासारखाच आहे.

“मत्तय 25 मधील दहा कुमारींचे दृष्टांतही अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाचे चित्रण करतो.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 393.

दहा कुमारींच्या दृष्टान्तातील विलंबाचा काळ हा दानियेलाच्या नवव्या अध्यायातील त्याच जागृतीचे प्रतिनिधित्व करतो. दोन पवित्र साक्षीदारांच्या आधारे दानियेलाला हे उमगले की त्याचे संपूर्ण जीवन देवाच्या वचनातील एका विशिष्ट भविष्यवाणीची परिपूर्ती होते आहे. त्या भविष्यवाणीने दानियेलाला त्या उपायाकडे निर्देश केले, जो आवश्यक होता, जर पुढीलच अध्यायात त्याच्यावर जे घडणार होते त्यासाठी दानियेल सिद्ध व्हावयाचा असेल. त्याचप्रमाणे, जेव्हा मिलेराइटांनी दहा कुमारींचा दृष्टान्त पूर्ण केला, तेव्हाही त्यांना या वस्तुस्थितीची जागृती होणे आवश्यक होते की पहिल्या निराशेमुळे आणि विलंबामुळे ते झोपी गेले होते. सर्व संदेषे शेवटच्या दिवसांचे प्रतिनिधित्व करतात.

दानियेलचे जागरण आणि मिलेराइट्स हे शेवटच्या दिवसांत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या जागरणाचे दोन साक्षी आहेत.

“येशू आणि सर्व स्वर्गीय सैन्याने त्या लोकांकडे सहानुभूतीने व प्रेमाने पाहिले, ज्यांनी मधुर अपेक्षेने आपल्या आत्म्यांनी ज्याच्यावर प्रेम केले त्या त्याला पाहण्याची दीर्घकाळ आकांक्षा धरली होती. त्यांच्या परीक्षेच्या काळात त्यांना धीर देण्यासाठी देवदूत त्यांच्या भोवती घिरट्या घालत होते. ज्यांनी स्वर्गीय संदेश स्वीकारण्याकडे दुर्लक्ष केले होते, ते अंधारात सोडले गेले; आणि देवाचा क्रोध त्यांच्यावर प्रज्वलित झाला, कारण त्याने स्वर्गातून त्यांच्याकडे पाठविलेला प्रकाश त्यांनी स्वीकारला नाही. ते विश्वासू, निराश झालेले लोक, ज्यांना आपला प्रभु का आला नाही हे समजू शकत नव्हते, त्यांना अंधारात सोडण्यात आले नाही. पुन्हा त्यांना भविष्यवाणीतील कालखंडांचा शोध घेण्यासाठी त्यांच्या बायबलांकडे नेण्यात आले. प्रभूचा हात त्या संख्यांवरून काढून घेण्यात आला, आणि चूक स्पष्ट करण्यात आली. त्यांनी पाहिले की भविष्यवाणीतील कालखंड 1844 पर्यंत पोहोचत होते, आणि भविष्यवाणीतील कालखंड 1843 मध्ये संपले असे दाखविण्यासाठी त्यांनी जो तोच पुरावा मांडला होता, त्याच पुराव्याने ते 1844 मध्ये समाप्त होतील हे सिद्ध केले. देवाच्या वचनातून प्रकाश त्यांच्या स्थितीवर पडला, आणि त्यांनी एक विलंबाचा काळ शोधून काढला—‘दर्शनास उशीर लागला, तरी त्याची वाट पाहा.’ ख्रिस्ताच्या तात्काळ आगमनाविषयीच्या आपल्या प्रेमात त्यांनी दर्शनाच्या विलंबाकडे दुर्लक्ष केले होते, जो खऱ्या प्रतीक्षा करणाऱ्यांना प्रकट करण्यासाठी ठरविण्यात आला होता. पुन्हा त्यांच्याजवळ एक निश्चित समयबिंदू होता. तरी मी पाहिले की त्यांपैकी पुष्कळ जण 1843 मध्ये त्यांच्या विश्वासाची जी खूण करणारी उत्कटता आणि उर्जा होती, ती धारण करण्याइतपत आपल्या तीव्र निराशेवर मात करू शकले नाहीत.” Early Writings, 236.

दृष्टांताच्या परिपूर्तीत, मिलेराइटांनी “दर्शनाचा विलंब” दुर्लक्षित केला होता, परंतु ते “पुन्हा” “भविष्यसूचक कालखंडांचा शोध घेण्यासाठी त्यांच्या बायबलांकडे नेले गेले. परमेश्वराचा हात त्या आकड्यांवरून काढून घेतला गेला, आणि चूक स्पष्ट करण्यात आली.” दानिएलला बायबलाकडे नेण्यात आले आणि “भविष्यसूचक कालखंडांवरून” “परमेश्वराचा हात” काढून घेतला गेला; आणि जेव्हा दानिएल, केवळ ऐकणारा नव्हे तर कृती करणारा म्हणून, सक्रिय विश्वासाद्वारे यिर्मया आणि मोशे यांच्या संदेशाचे त्याला आकलन झाले आहे हे सिद्ध करित, लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायात दिलेल्या निर्देशांची, तसेच देवाच्या लोकांच्या विखुरलेल्या अवस्थेच्या उपाय आणि निराकरणाची पूर्तता केली, तेव्हा दानिएलला ते “स्पष्टीकरण” देण्यात आले.

शेवटच्या दिवसांत, दृष्टांतातील विलंबकाळाची अंतिम व सर्वात परिपूर्ण पूर्तता जेव्हा एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार करतात, तेव्हा ते अशा काळात तसे करतील की ज्या वेळी “पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती” ही त्यांची महान कसोटी

असेल.

आपण हे विचार पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“जेव्हा फळ उत्पन्न होते, तेव्हा तो ताबडतोब विळा लावतो, कारण कापणीची वेळ आली आहे.’ ख्रिस्त आपल्या मंडळीत स्वतःच्या प्रकटीकरणाची उत्कट इच्छेने वाट पाहत आहे. जेव्हा ख्रिस्ताचे चरित्र त्याच्या लोकांमध्ये परिपूर्ण रीतीने पुनरुत्पन्न होईल, तेव्हा तो त्यांना स्वतःचे म्हणून स्वीकारण्यासाठी येईल.” Christ’s Object Lessons, p. 69.

“देवाविषयीच्या गैरसमजुतीचा अंधकार जगाला वेढून टाकीत आहे. लोक त्याच्या स्वभावाचे ज्ञान गमावत आहेत. त्याचा गैरसमज झाला आहे आणि त्याचा विपर्यास करण्यात आला आहे. या वेळी देवाकडून एक संदेश जाहीर केला जाणे आवश्यक आहे, असा संदेश की जो आपल्या प्रभावाने प्रकाश देणारा आणि आपल्या सामर्थ्याने तारण करणारा आहे. त्याचा स्वभाव ज्ञात करून द्यावयाचा आहे. जगाच्या अंधकारात त्याच्या गौरवाचा प्रकाश, त्याच्या चांगुलपणाचा, दयेचा, आणि सत्याचा प्रकाश, प्रकट केला जावयाचा आहे.”

“ही ती कार्ये आहेत ज्यांचे रूपरेषांकन संदेष्टा यशया यांनी या शब्दांत केले आहे, ‘हे शुभवर्तमान आणणाऱ्या यरुशलमे, आपला आवाज सामर्थ्याने उंच कर; तो उंच कर, भय बाळगू नकोस; यहूदाच्या नगरांना सांग, पाहा, तुमचा देव! पाहा, प्रभू परमेश्वर सबळ हाताने येईल, आणि त्याचा भुजदंड त्याच्यासाठी राज्य करील; पाहा, त्याचे बक्षीस त्याच्याबरोबर आहे, आणि त्याचे कार्य त्याच्या पुढे आहे.’ यशया 40:9, 10.”

“जे वराच्या आगमनाची प्रतीक्षा करीत आहेत त्यांनी लोकांना असे म्हणावे, ‘पाहा, तुमचा देव.’ कृपेच्या प्रकाशाच्या शेवटच्या किरणांद्वारे, जगाला दिला जाणारा दयेचा शेवटचा संदेश, म्हणजे त्याच्या प्रेममय स्वभावाचे प्रकटीकरण होय. देवाची मुले त्याचा महिमा प्रकट करणार आहेत. आपल्या स्वतःच्या जीवनात व स्वभावात त्यांनी देवाच्या कृपेने त्यांच्यासाठी काय केले आहे हे प्रकट करावे.” Christ’s Object Lessons, 415.